

सत्य काय आहे? - क्रमांक दोन

या पुस्तकातील भविष्यवाणीची वचने मुद्रांकित करू नकोस

Jeff Pippenger

2023-09-05

हे दाखवून देण्यात आले आहे की ११ ऑगस्ट, १८४० पासून २२ ऑक्टोबर, १८४४ पर्यंतचा इतिहास हा त्या सात गडगडाटांनी दर्शविलेला इतिहास आहे, जे कृपाकाळ संपण्याच्या अगदी आधीपर्यंत मुद्रांकित ठेवण्यात आले होते. या लेखात मी सात गडगडाटांच्या प्रतीकात्मकतेविषयी आपण ओळखलेले काही मुद्दे पुनरावलोकन करून आरंभ करीन. या सत्यांचे सादरीकरण करण्यासाठी आपण ऐतिहासिक रेषांवर ऐतिहासिक रेषांचा उपयोग करीत आहोत. ११ ऑगस्ट, १८४० पासून २२ ऑक्टोबर, १८४४ पर्यंत आणि त्या दिवसासहित, चार भविष्यसूचक मार्गचिन्हे आहेत; पहिल्या देवदूताच्या संदेशाचे सामर्थ्यप्रदान, पहिली निराशा, मध्यरात्रीचा आक्रोश, आणि महान निराशा.

११ ऑगस्ट, १८४० हे जळत्या झुडपाजवळ मोशे याच्याद्वारे प्रतीकात्मकरित्या दर्शविले गेले होते. १८४४ च्या वसंत ऋतूमधील पहिली निराशा मोशेची पत्नी सिप्पोरा हिने दुःखाने व भयाने आपल्या मुलाची सुंता केली, त्या प्रसंगाद्वारे प्रतीकात्मकरित्या दर्शविली गेली होती. १२-१७ ऑगस्टदरम्यान एक्सेटर येथील छावणी सभेत आरंभ झालेला मध्यरात्रीचा आक्रोश मोशेच्या मिसरमध्ये आगमनाने आणि मिसरच्या पहिलावानांच्या मृत्यूविषयी त्याने दिलेल्या प्रारंभीच्या इशान्याद्वारे प्रतीकात्मकरित्या दर्शविला गेला होता. २२ ऑक्टोबर, १८४४ चा महान निराशाभंग लाल समुद्राजवळील इब्री लोकांद्वारे प्रतीकात्मकरित्या दर्शविला गेला होता.

राजा दावीदाच्या काळात, ११ ऑगस्ट, १८४० हा दिवस पलिष्ट्यांनी देवाचा कराराचा कोश परत आणला याचे प्रतीक म्हणून दर्शविला गेला होता. १८४४ च्या वसंत ऋतूमधील पहिली निराशा ही उज्जाने देवाच्या कराराच्या कोशाला स्पर्श केला याचे प्रतीक होती. १२-१७ ऑगस्टदरम्यान एक्सेटर येथील शिबिरसभेत सुरू झालेला मध्यरात्रीचा आक्रोश हा दावीदाने कराराचा कोश यरुशलेममध्ये आणला याचे प्रतीक होता. २२ ऑक्टोबर, १८४४ चा महासंताप हा दावीदाची पत्नी मीखल हिने दावीद कराराच्या कोशासह यरुशलेममध्ये प्रवेश करीत असताना त्याचा तिरस्कार केला, याचे प्रतीक होता.

११ ऑगस्ट, १८४० हा ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्याद्वारे पूर्वछायित करण्यात आला होता. १८४४ च्या वसंत ऋतूमधील पहिली निराशा लाझराच्या मृत्यूमुळे झालेल्या निराशेद्वारे पूर्वछायित करण्यात आली होती. १२-१७ ऑगस्टदरम्यान एक्सेटर येथील शिबिर सभेत सुरू झालेला मध्यरात्रीचा आक्रोश हा ख्रिस्ताच्या यरुशलेममध्ये झालेल्या विजयप्रवेशाद्वारे पूर्वछायित करण्यात आला होता. २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजीची महान निराशा ही कूसावरील निराशेद्वारे पूर्वछायित करण्यात आली होती.

आम्ही निदर्शनास आणून दिले आहे की हे चार मार्गचिन्हे प्रत्येक सुधारक चळवळीच्या संपूर्ण रचनेपैकी केवळ एक अंशात्मक भाग दर्शवितात. ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी आरंभ झालेल्या इतिहासाचे साक्षीदार म्हणून आम्ही या चार मार्गचिन्हांची ओळख करून देत आहोत. या चार रेषांपैकी प्रत्येकाची एक भविष्यवाणीविषयक वैशिष्ट्य म्हणजे, प्रत्येक रेषेतील मार्गचिन्हांमध्ये एकच विषयवस्तू आढळते.

मोशेसाकरिता, अब्राहामाच्या भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीत निवडलेल्या लोकांशी करारबंधात प्रवेश करण्याच्या देवाच्या कार्याशी त्या चारही मार्गचिन्हांचा संबंध होता. राजा दावीदाच्या सुधाररेषेत त्या चारही मार्गचिन्हांचा संबंध देवाच्या कराराच्या कोशाशी होता. ख्रिस्ताच्या रेषेत त्या चारही मार्गचिन्हांचा संबंध मृत्यू आणि पुनरुत्थान यांच्याशी होता.

११ ऑगस्ट, १८४० हा एका दिवसासाठी एक वर्ष या तत्त्वाची पुष्टी होता. १८४४ च्या वसंत ऋतूमधील पहिली निराशा ही एका दिवसासाठी एक वर्ष या तत्त्वाच्या चुकीच्या अनुप्रयोगामुळे झाली. सॅम्युएल स्नो यांचा मध्यरात्रीच्या

आरोळीचा संदेश हा एका दिवसासाठी एक वर्ष या तत्त्वाच्या अयशस्वी अनुप्रयोगाची दुरुस्ती आणि परिपूर्ती होता. दुरुस्त केलेला संदेश हा एका दिवसासाठी एक वर्ष या तत्त्वावर आधारित होता आणि तो २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी पूर्ण झाला. ही चारही मार्गचिन्हे एका दिवसासाठी एक वर्ष या तत्त्वाची ओळख करून देतात.

बहिणी व्हाईट आपल्याला सांगतात की सात मेघगर्जना पहिल्या आणि दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांच्या काळात घडलेल्या घटनांचे प्रतिनिधित्व करतात; परंतु त्या असेही शिकवतात की सात मेघगर्जना “भविष्यातील त्या घटनांचे” देखील प्रतिनिधित्व करतात, “ज्या त्यांच्या क्रमाने प्रकट केल्या जातील.” सात मेघगर्जना चार भविष्यवाणीतील घटनांचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्या ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी सुरू झाल्या आणि २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी समाप्त झाल्या; आणि त्या चार मार्गचिन्हांची पुनरावृत्ती आपल्या इतिहासात त्याच क्रमाने होईल.

११ सप्टेंबर, २००१ हे ११ ऑगस्ट, १८४० द्वारे प्रतिरूपित करण्यात आले होते, आणि या दोन्ही तारखा इस्लामशी संबंधित आहेत; अशा प्रकारे त्या अॅडव्हेंटिझमच्या प्रारंभाला अॅडव्हेंटिझमच्या समाप्तीशी जोडतात. ११ ऑगस्ट, १८४० आणि ११ सप्टेंबर, २००१ या दोन्ही त्यांच्या-त्यांच्या इतिहासांतील प्रमुख भविष्यवाणीविषयक नियमाची पुष्टी होत्या.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी प्रकटीकरण अठराचा देवदूत उतरला, आणि ११ ऑगस्ट १८४० रोजी प्रकटीकरण दहाचा देवदूत उतरला. Future for America यांची पहिली निराशा १८ जुलै २०२० रोजी इस्लामविषयी केलेल्या अयशस्वी भविष्यवाणीसंबंधी होती. जसा १८४४ च्या उन्हाळ्यात एक्सेटर येथे मध्यरात्रीच्या घोषणेचा संदेश उघड करण्यात आला होता, तसाच जो संदेश उघड करण्यात येतो, तो पूर्वी दिलेल्या अयशस्वी भविष्यवाणीची दुरुस्ती असतो. मिलेराइटांसाठी ही दुरुस्ती, प्रभूच्या पुनरागमनाचा काळ म्हणून १८४३ ओळखणाऱ्या “एक दिवस म्हणजे एक वर्ष” या तत्त्वाच्या पूर्वीच्या अयशस्वी अनुप्रयोगाशी संबंधित होती. आज जी दुरुस्ती मिलेराइटांच्या मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या संदेशाद्वारे दर्शविली जाते, ती आधीच्या दोन मार्गचिन्हांप्रमाणे इस्लामचे प्रतिनिधित्व करणारे एक मार्गचिन्ह असले पाहिजे. सॅम्युएल स्नो यांच्या कार्याद्वारे प्रतिरूपित झालेली दुरुस्ती ही पूर्वीची अयशस्वी भविष्यवाणी दुर्लक्षित करण्यासाठी नव्हती, तर पूर्वी अयशस्वी ठरलेल्या त्या भविष्यवाणीला अधिक नेमकेपणाने परिष्कृत करण्यासाठी होती.

“निराश झालेल्यांनी शास्त्रवचनांमधून हे पाहिले की ते विलंबाच्या काळात होते, आणि दर्शनाची पूर्तता होईपर्यंत त्यांनी धीराने प्रतीक्षा करणे आवश्यक होते. ज्या त्याच पुराव्यामुळे त्यांनी १८४३ मध्ये आपल्या प्रभूची वाट पाहिली, त्याच पुराव्यामुळे त्यांनी १८४४ मध्ये त्याची अपेक्षा केली.” Early Writings, 247.

आज एक्सेटर छावणी-सभेनून बाहेर आलेल्या संदेशाद्वारे प्रतिरूपित केलेला संदेश हा पूर्वी अपयशी ठरलेल्या भाकिताची परिपूर्णता असेल. मिलेराइट इतिहासातील महान निराशा ही रविवारच्या कायद्याच्या वेळी घडणाऱ्या एका महान निराशेचे प्रतिनिधित्व करते, परंतु ती इस्लामविषयीच्या एका भाकिताच्या संदर्भात असेल. सॅम्युएल स्नो यांचा संदेश हा नेमक्या दिनांकाची ओळख पटविणारा संदेश होता. दिनांक बरोबर होता, परंतु घटना चुकीची होती. आज स्नो यांच्या संदेशाद्वारे प्रतिनिधित्व केलेला संदेश हा इस्लामविषयीचा असा संदेश असेल, जो १८ जुलै २०२० च्या पहिल्या निराशेत अपयशी ठरलेल्या संदेशाची परिपूर्णता आहे.

आता यामध्ये कोणत्याही वेळा किंवा तारखा समाविष्ट नाहीत; कारण २२ ऑक्टोबर, १८४४ पासून वेळ निश्चित करणे हे देवाच्या भविष्यसूचक संदेशाचा भाग राहावयाचे नाही.

“परमेश्वराने मला दाखविले आहे की तिसऱ्या देवदूताचा संदेश जावयास हवा, आणि प्रभूच्या विखुरलेल्या लेकरांना घोषित केला जावयास हवा, आणि तो काळावर अवलंबून ठेवला जाऊ नये; कारण काळ पुन्हा कधीही चाचणी ठरणार नाही. मी पाहिले की काही जण काळाचा प्रचार केल्यामुळे उत्पन्न झालेल्या एका खोट्या उत्तेजनात सापडत होते; की तिसऱ्या देवदूताचा संदेश काळापेक्षा अधिक सामर्थ्यवान होता. मी पाहिले की हा संदेश आपल्या स्वतःच्या पायावर उभा राहू शकतो, आणि त्यास दृढ करण्यासाठी त्याला काळाची गरज नाही, आणि तो महान सामर्थ्याने पुढे जाईल, आणि आपले कार्य करील, आणि तो न्यायाने संक्षिप्त केला जाईल.”

आपल्या इतिहासातील चौथी मार्गचिन्ह रविवारीचा कायदा असली पाहिजे; कारण सर्व सुधारणा-रेषांच्या पवित्र इतिहासांचा एकत्रित विचार, "line upon line" या तत्त्वानुसार, तसेच भविष्यवाणीच्या आत्म्याद्वारे त्या इतिहासांवरील प्रेरित भाष्य यांच्या संयोगाने हे निर्णायकपणे सिद्ध होते की आपल्या इतिहासात सामर्थ्यवान देवदूत खाली उतरल्यावर चौथी मार्गचिन्ह रविवारीचा कायदा आहे. "future events that will be disclosed in their order" अशा सात मेघगर्जनांच्या इतिहासातील चौथी मार्गचिन्ह इस्लामशी संबंधित असली पाहिजे, कारण प्रत्येक सुधारक चळवळीत तीच थीम नेहमी त्या त्याच चार मार्गचिन्हांत अस्तित्वात असते.

रविवारी कायद्याच्या वेळी भविष्यसूचक घटनांचा एक भाग म्हणून इस्लाम दुसऱ्या कारणामुळेही उपस्थित असेल. यहूदाच्या कुळातील सिंह असलेल्या येशूने या चार घटनांचा इतिहास विशेष रीतीने स्वीकारून त्यांना स्वतःमध्येच एक प्रतीक म्हणून परिभाषित केले आहे. ते प्रतीक म्हणजे सात गर्जना. प्रत्येक सुधारक चळवळीत इतरही मार्गचिन्हे असतात, जी यहूदाच्या कुळातील सिंहांने सात गर्जना म्हणून निर्दिष्ट केलेल्या त्या चार मार्गचिन्हांपूर्वी आणि नंतर दोन्ही ठिकाणी अस्तित्वात असतात. स्वतःमध्येच एक प्रतीक म्हणून, या चार मार्गचिन्हांचा समावेश असलेल्या प्रतीकात्मक इतिहासातील पहिले मार्गचिन्ह ११ सप्टेंबर २००१ रोजी इस्लामकडून संयुक्त संस्थानांवर झालेल्या हल्ल्याचे प्रतिनिधित्व करीत होते. अल्फा आणि ओमेगा आरंभाशी अंताची ओळख करून देतात, ही वस्तुस्थिती रविवारी कायद्याच्या वेळी इस्लामची उपस्थिती स्थापित करते; कारण त्या चार मार्गचिन्हांपैकी पहिले मार्गचिन्ह ११ सप्टेंबर २००१ रोजी इस्लामचा हल्ला होते; म्हणून चौथे आणि अंतिम मार्गचिन्हही संयुक्त संस्थानांवर इस्लामकडून होणारा हल्लाच असला पाहिजे.

रविवारचा कायदा हा न्यूयॉर्क शहरावर इस्लामकडून होणारा आणखी एक आक्रमण असू शकतो; आणि अशा प्रकारे आरंभीने ओळखल्या गेलेल्या अंताचा तो प्रत्यय ठरेल; परंतु किमान तरी तो इस्लामकडून होणारा एक आक्रमण असेल, जसे १८ जुलै २०२० च्या भाकीतात सांगितले होते.

आम्ही हेही निदर्शनास आणून दिले आहे की अल्फा आणि ओमेगा यांनी त्या चार इतिहासांच्या अंतर्गत एक इतिहास लपविला होता. प्रत्यक्षात, तो लपलेला अंतर्गत इतिहास ही एक प्रमुख प्रकटना आहे, जी आता "प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील भविष्यवाणीची वचने मुद्रांकित करू नकोस" या आज्ञेच्या अनुषंगाने बाहेर आणली जात आहे. तो लपलेला अंतर्गत इतिहास तेव्हा ओळखला जातो, जेव्हा आपण सात गडगडाटांनी दर्शविलेल्या चार मार्गचिन्हांच्या अंतर्गत असा एक कालखंड पाहतो की जो निराशेने सुरू होतो आणि निराशेनेच समाप्त होतो. मिलेराइट इतिहासात दुसऱ्या देवदूताच्या आगमनापासून तिसऱ्याच्या आगमनापर्यंतचा काळ हा एक विशिष्ट इतिहास आहे, जो स्वतःमध्येच एक प्रतीक म्हणून उभा राहतो. तो अशा देवदूताच्या संदेशाने आरंभ होतो की जो खाल्ला गेला पाहिजे, आणि अशा रीतीने दहा कुमारीकांच्या दृष्टांतातील विलंबकाळ चिन्हित करतो. त्यानंतर तो मध्यरात्रीच्या घोषणेची ओळख करून देतो, जीसुद्धा खाल्ली गेली पाहिजे अशी एक वाणी आहे, आणि मग तो खाल्ला गेला पाहिजे अशा तिसऱ्या संदेशाच्या आगमनापर्यंत घेऊन जातो.

सात मेघगर्जनांच्या रेषेतील लपलेली अंतर्गत रेषा भविष्यसूचक रीतीने केवळ आरंभ हा निराशेचे प्रतिनिधित्व करतो, तसेच एका देवदूताचे आगमन आणि खाण्याचा संदेश, जो नंतर महान निराशेच्या वेळी पुनरावृत्त होतो, यांद्वारेच सिद्ध होत नाही, तर ती "सत्य" द्वारेही सिद्ध होते.

जुन्या करारामध्ये "सत्य" असा अनुवाद केलेला हिब्रू शब्द "'emeṯ" हा त्या अद्भुत भाषातज्ज्ञाने हिब्रू वर्णमालेतील पहिले अक्षर, त्यानंतर वर्णमालेतील तेरावे अक्षर, आणि मग शेवटी वर्णमालेतील अंतिम अक्षर यांचा उपयोग करून तयार केला, ज्यायोगे "सत्य" असा अनुवाद होणारा हा शब्द बनतो. आम्ही दाखवून दिले आहे की ही अक्षरे प्रथम उल्लेखाच्या नियमाचे तत्त्व दर्शवितात, म्हणजे आरंभापासून शेवट ओळखणारे तत्त्व. पहिले अक्षर "alpha" हे अक्षर आहे. मधले अक्षर हिब्रू वर्णमालेतील तेरावे अक्षर आहे आणि ते बंडखोरीचे प्रतिनिधित्व करते. अंतिम अक्षर हे शेवटचे, समाप्तीचे, "omega" आहे. आम्ही दाखवून दिले आहे की ही तीन अक्षरे अनेक भविष्यसूचक रेषांनी पृष्ठ

झालेल्या सार्वकालिक सुवार्तेच्या तीन पायऱ्यांचे प्रतिनिधित्व करतात.

त्या तीन अक्षरांचे अर्थ तीन देवदूतांच्या संदेशांपैकी प्रत्येकाच्या अर्थाशी अनुरूप आहेत. त्या तीन अक्षरांचे अर्थ दानिएल १२:१० मधील ज्ञानी आणि दुष्ट यांच्या शुद्धीकरणाच्या प्रक्रियेशी अनुरूप आहेत, जे शुद्ध केले जातात, शुभ्र केले जातात आणि परीक्षित केले जातात. "सत्य" हा शब्द तयार करण्यासाठी एकत्र आणलेल्या त्या तीन इब्री अक्षरांमध्ये अल्फा आणि ओमेगा यांची छाप आहे, आणि पहिल्या देवदूताच्या संदेशात त्यांनी दर्शविलेल्या त्या तीन पायऱ्यांना सनातन सुवार्ता असे म्हटले जाते. त्या अक्षरांनी दर्शविलेल्या त्या तीन पायऱ्या योहान १६ मध्ये मांडल्याप्रमाणे पवित्र आत्म्याच्या कार्याचेदेखील प्रतिनिधित्व करतात.

आणि तो आल्यावर पापाविषयी, नीतिमत्त्वाविषयी आणि न्यायाविषयी जगाला दोषी ठरवील: पापाविषयी, कारण ते माझ्यावर विश्वास ठेवत नाहीत; नीतिमत्त्वाविषयी, कारण मी माझ्या पित्याकडे जातो, आणि तुम्ही मला पुढे पाहणार नाही; न्यायाविषयी, कारण या जगाचा अधिपती न्यायाधीन ठरला आहे. John 16:8-11.

पहिली निराशा पाप म्हणून दर्शविली आहे, जसे मोशे, उज्जा, मरिया आणि मार्था, तसेच मिलराइट्स यांच्या उदाहरणांतून स्पष्ट होते; कारण योहान सोळावा अध्याय पवित्र आत्म्याचे "पापाविषयी" दोषी ठरविण्याचे कार्य वर्णन करतो; ते यासाठी होते की "ते विश्वास ठेवत नाहीत." आपण आत्ताच उद्धृत केलेले प्रत्येक प्रतीक पहिल्या निराशेचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि त्यांच्या प्रत्येक इतिहासातून ही साक्ष मिळते की ती निराशा त्यांना पूर्वी प्रकट केलेल्या एखाद्या गोष्टीवर विश्वास न ठेवल्याच्या पापामुळे उद्भवली. पहिले पाऊल म्हणजे पापाविषयीची खात्री. पहिले पाऊल म्हणजे इब्री वर्णमालेतील पहिले अक्षर.

लपलेल्या इतिहासातील दुसरा मार्गचिन्ह म्हणजे धार्मिकता होय; येथे मध्यरात्रीच्या हाकेचा संदेश वाहून नेणाऱ्यांच्या धार्मिकतेत देवाच्या सामर्थ्याचे प्रकटीकरण प्रकट होते. विलंबकाळाच्या समाप्तीला ते देवाची धार्मिकता प्रकट करतात; कारण योहान सोळावा अध्याय सांगतो की ख्रिस्त आपल्या पित्याकडे गेला, आणि त्यांनी ख्रिस्ताला पुन्हा पाहिले नाही. धार्मिकतेच्या प्रकटीकरणापूर्वी ख्रिस्त विलंब करीत होता. मिलराइटांच्या बाबतीत, जेव्हा ख्रिस्ताने आपला हात काढून घेतला, तेव्हा चूक ओळखली गेली. त्यानंतर दुरुस्त केलेल्या संदेशातील आशयाने उपासकांचे दोन वर्ग उत्पन्न केले. एक वर्गाने धार्मिकता प्रकट केली, कारण त्यांच्याकडे तेल होते; आणि दुसऱ्या वर्गाने इब्री वर्णमालेतील तेराव्या अक्षराने दर्शविलेला बंडखोरीचा भाव प्रकट केला.

"संपूर्ण पृथ्वीच्या प्रभूजवळ उभे असलेले अभिषिक्त जन, झाकणारा करूब म्हणून सैतानाला एके काळी देण्यात आलेले स्थान धारण करीत आहेत. त्याच्या सिंहासनाभोवती असलेल्या पवित्र सत्त्वांद्वारे, प्रभू पृथ्वीच्या रहिवाशांशी निरंतर संवाद राखतो. सुवर्णतेल त्या कृपेचे प्रतीक आहे, ज्याद्वारे देव विश्वासणाऱ्यांचे दिवे सतत भरून ठेवतो, जेणेकरून ते लुकलुकत राहून विझून जाऊ नयेत. जर हे पवित्र तेल देवाच्या आत्म्याच्या संदेशांद्वारे स्वर्गातून ओतले गेले नसते, तर दुष्टतेच्या शक्तींना मनुष्यांवर संपूर्ण अधिकार प्राप्त झाला असता."

"जेव्हा देव आम्हाला पाठवितो त्या संदेशांचा आपण स्वीकार करीत नाही, तेव्हा देवाचा अपमान होतो. अशा रीतीने आपण त्या सुवर्ण तेलाचा नकार करतो, जे तो आपल्या आत्म्यांत ओतू इच्छितो, जेणेकरून ते अंधकारात असणाऱ्यांपर्यंत पोहोचविले जाईल. जेव्हा हाक येईल, 'पाहा, वर येत आहे; त्याला भेटण्यासाठी बाहेर पडा,' तेव्हा ज्यांनी पवित्र तेल स्वीकारलेले नाही, ज्यांनी ख्रिस्ताची कृपा आपल्या हृदयांत जपलेली नाही, त्यांना मूर्ख कुमारिकांप्रमाणे हे आढळेल की ते आपल्या प्रभूला भेटण्यासाठी तयार नाहीत. ते स्वतःहून ते तेल प्राप्त करण्याची शक्ती बाळगत नाहीत, आणि त्यांचे जीवन उद्ध्वस्त होते. परंतु जर देवाचा पवित्र आत्मा मागितला गेला, जर आपण मोशेप्रमाणे विनवणी केली, 'मला तुझे तेज दाखव,' तर देवाचे प्रेम आपल्या हृदयांत ओतले जाईल. सुवर्ण नळ्यांद्वारे ते सुवर्ण तेल आपल्यापर्यंत पोहोचविले जाईल. 'सामर्थ्याने नव्हे, शक्तीने नव्हे, तर माझ्या आत्म्याने, सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो.' धार्मिकतेच्या सूर्याच्या तेजस्वी किरणांचा स्वीकार करून, देवाची मुले जगात दिव्यांप्रमाणे प्रकाशतात." Review and Herald, July 20, 1897.

हे लक्षात घ्या की मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश स्वीकारणाऱ्यांचे प्रतिरूप होरेबच्या गुहेतील मोशे याच्यामध्ये दाखविण्यात आले आहे, जो देवाने त्याचे गौरव त्याला दाखवावे अशी विनवणी करीत होता. त्या दोन्ही वर्गांनी मध्यरात्रीच्या आक्रोशापूर्वी, विलंबाच्या काळात, आपले स्वभाव अंतिम केले होते.

“आता आपण अत्यंत संकटमय काळात जगत आहोत, आणि ख्रिस्ताच्या आगमनासाठी तयारी शोधण्यास आपल्यापैकी एकानेही विलंब करू नये. कोणीही मूर्ख कुमारांच्या उदाहरणाचे अनुसरण करू नये, आणि असे समजू नये की संकटसमय येईपर्यंत थांबणे, आणि मग त्या काळात उभे राहण्यासाठी आवश्यक असे चारित्र्यसिद्धतेची तयारी प्राप्त करणे, सुरक्षित ठरेल. पाहुण्यांना आत बोलावून त्यांची परीक्षा केली जाईल तेव्हा ख्रिस्ताची धार्मिकता शोधण्यास फार उशीर झालेला असेल. आता ख्रिस्ताची धार्मिकता परिधान करण्याची वेळ आहे,—ते लग्नवस्त्र, जे तुम्हांला कोकराच्या विवाहभोजनात प्रवेश करण्यास योग्य ठरवील. दृष्टांतात, मूर्ख कुमारिका तेलासाठी याचना करीत असल्याचे, आणि त्यांच्या विनंतीवर ते मिळविण्यात अपयशी ठरत असल्याचे दर्शविण्यात आले आहे. हे त्यांचे प्रतीक आहे ज्यांनी संकटसमयी उभे राहण्यासाठी योग्य असे चारित्र्य विकसित करून स्वतःची तयारी केलेली नाही.” The Youth’s Instructor, January 16, 1896.

मध्यरात्रीच्या हाकेला एक वर्गाजवळ आवश्यक तेल होते, आणि दुसऱ्याजवळ नव्हते. दुसरी पायरी म्हणजे विलंबकाळाच्या समाप्तीच्या वेळी धार्मिकता किंवा अधार्मिकता यांपैकी एखाद्याचे प्रकटीकरण, “कारण” वर “त्याच्या” “पित्याकडे” गेला, “आणि यापुढे तुम्ही मला पाहणार नाही.” दुसरी पायरी ही इब्री वर्णमालेतील तेरावे अक्षर आहे. गुप्त इतिहासातील तिसरी पायरी म्हणजे न्याय, महान निराशा, आणि वर्णमालेतील शेवटचे अक्षर.

सात मेघगर्जनांतील गुप्त इतिहासाची साक्ष “सत्य” या शब्दाद्वारे, प्रारंभीच्या निराशेद्वारे शेवटच्या निराशेची ओळख पटविण्याद्वारे, तसेच प्रारंभी आणि शेवटी संदेश घेऊन येणाऱ्या एका देवदूताद्वारे दिली जाते. हा गुप्त इतिहास केवळ त्यांच्याद्वारेच ओळखला जाईल ज्यांनी सर्वोच्च अधिकाराने दिलेल्या बायबल-अभ्यासाच्या नियमांना स्वीकारले आहे. प्रारंभी मिलरचे नियम, आणि शेवटी Prophetic Keys.

जसे आपण आत्ताच मांडले आहे, तसे सात गडगडाटांच्या इतिहासात एक असा भर आहे की तो पुन्हा सांगितला जावा आणि स्मरणात ठेवला जावा. प्रत्येक सुधारणा-रेषेतील पहिली निराशा ही पूर्वी स्थापित झालेल्या सत्याच्या अवहेलनाशी संबंधित असते. मोशेने आपल्या पुत्राची सुंता करणे विसरले, जरी ती अब्राहामाच्या भविष्यवाणीने ओळख करून दिलेल्या कराराचे अगदी प्रतीकच होती. उज्जाने हे विसरले की केवळ याजकवर्गालाच कराराचा संदूक स्पर्श करता येत होता. लाझरच्या कथेत मरियम आणि एलिझाबेथ या ख्रिस्ताच्या पुनरुत्थानाच्या सामर्थ्याबद्दल त्यांना पूर्वीपासून ज्ञान होते, याची साक्ष देतात. जेव्हा 1843 चा चार्ट तयार करण्यात आला, तेव्हा नेत्यांनी (peer pressure) फादर मिलर यांच्यावर त्यांनी 1843 या वर्षाविषयी नेहमी जे म्हटले होते, त्याची अवहेलना करण्यासाठी दबाव आणला. त्यांनी आग्रह केला की त्यांनी आपल्या प्रस्थापित साक्षीमध्ये बदल करावा, जी 1843 या दिनांकाविषयी काहीशी अवकाश ठेवत होती, आणि जी त्यांची तेवीसशे दिवसांच्या पूर्ततेची भविष्यवाणी म्हणून मांडणी होती. मिलर यांच्या साक्षीवरून हे स्पष्ट होते की चळवळीतील इतर नेत्यांनी आणलेल्या सहकाऱ्यांच्या दबावामुळे त्यांनी भविष्यवाणीच्या पूर्ततेच्या दिनांकाविषयीची आपली अस्पष्ट ओळख सोडून दिली आणि ती 1843 मध्येच पूर्ण होईल असे थेट घोषित केले.

Future for America बरोबर, आम्हाला हे माहित होते की “वेळेवर टांगलेला” असा दुसरा कोणताही संदेश कधीही असू नये. Future for America ने चळवळीच्या संपूर्ण इतिहासात हा सिद्धांत वारंवार शिकविला होता. पहिली निराशा नेहमीच पूर्वीपासून स्थापित केलेल्या परीक्षेच्या सत्याकडे केलेल्या दुर्लक्षावर आधारलेली असते. ते एका सत्याकडे केलेले पापी दुर्लक्ष होते; परंतु त्याहून अधिक महत्त्वाचे म्हणजे, ते विल्यम मिलर यांच्या प्राथमिक नियमाकडे केलेले पापी दुर्लक्ष होते, जो विशेषतः 1844 मध्ये समाप्त होणारा म्हणून ओळखला गेला होता.

आणि जो देवदूत मी समुद्रावर व पृथ्वीवर उभा असलेला पाहिला, त्याने आपला हात स्वर्गाकडे उचलला, आणि जो युगानुयुगे जिवंत आहे, ज्याने स्वर्ग व त्यातील गोष्टी, पृथ्वी व त्यातील गोष्टी, आणि समुद्र व त्यातील गोष्टी

निर्माण केल्या, त्याची शपथ घेऊन म्हणाला, की पुढे काळ राहणार नाही. प्रकटीकरण 10:5, 6.

समुद्र व भूमीवर उभा असलेला तो देवदूत, सिस्टर व्हाइट यांच्या मते, “येशू ख्रिस्त यांच्यापेक्षा कमी दर्जाची व्यक्ती नव्हती.” Future for America ने येशू ख्रिस्त यांच्या थेट आज्ञेकडे दुर्लक्ष केले! वैयक्तिकरित्या, १८ जुलै २०२० पूर्वी ज्यांच्याशी माझा संबंध होता अशा फार थोड्या व्यक्तींशीच माझा संवाद राहिला आहे. त्या थोडक्या व्यक्तींमधील केवळ दोन व्यक्तींशी—आणि त्या दोघांपैकी एक आता येशूमध्ये निजला आहे—मी १८ जुलै २०२० च्या अनुभवाविषयी देवाच्या वचनातून जे काही येत होते त्याचा अभ्यास केला आणि त्याची परीक्षा घेतली. परंतु मिलराइट इतिहासाच्या आधारे—जो आरंभ आहे आणि ज्याचा शेवट आपण आहोत—मला खात्री आहे की त्या काळी चळवळीत असलेल्यांपैकी अजूनही काहीजण असे आहेत, जे अद्याप “वेळेवर टांगलेल्या” भविष्यवाण्यांचे अनुप्रयोग मांडत आहेत. सूर्याखाली काहीही नवे नाही.

अशा प्रकारच्या भविष्यसूचक उत्तेजनात पुढे चालू राहण्यासाठी काळ फारच अल्प आहे; तथापि प्रत्येक मनुष्य आपल्या स्वतःच्या मनात पूर्णपणे दृढनिश्चयी असो. आणि जे पुरुष अद्याप काळाशी खेळ करणाऱ्या त्या बाजूवर भूमिका घेतात, त्यांनी हे लक्षात ठेवावे की Future for America त्या सर्व अनुप्रयोगांना नाकारते, कारण ते सैतानी भ्रमांपेक्षा काहीही कमी नाहीत.

सात गडगडाटांची रचना करणाऱ्या चार मार्गचिन्हांमधील आंतरिक गुप्त भविष्यवाणीची रेषा हीच आता यहुदाच्या वंशातील सिंहाकडून उघडली जात आहे. हा लेख केवळ आपण “सत्य” असा अनुवाद केलेल्या हिब्रू शब्द “*emet*” याविषयी जे म्हटले आहे त्याचा आढावा आहे. यामध्ये आपण यापूर्वी सामायिक केलेल्या सर्व गोष्टींचा समावेश केलेला नाही; परंतु या आढाव्याचा हेतू हा आहे की, योहान अध्याय सोळा, वचन आठ हे सात गडगडाटांमधील गुप्त आंतरिक भविष्यवाणीच्या रेषेसाठी आपण मांडत असलेल्या भविष्यसूचक नमुन्याशी पूर्णपणे सुसंगत आहे, हे दर्शविणे.

पुढील लेखात आपण हाती घेऊ त्या निष्कर्षापर्यंत पोहोचण्यापूर्वी अजून थोडे पुनरावलोकन आवश्यक आहे.

या पुस्तकातील भविष्यवाणीच्या वचनेवर शिक्का मारू नकोस; कारण वेळ जवळ आली आहे: जो अन्यायी आहे, तो अजूनही अन्यायीच राहो; आणि जो अशुद्ध आहे, तो अजूनही अशुद्धच राहो: आणि जो नीतिमान आहे, तो अजूनही नीतिमानच राहो: आणि जो पवित्र आहे, तो अजूनही पवित्रच राहो. आणि पाहा, मी लवकर येत आहे; आणि माझे प्रतिफल माझ्याबरोबर आहे, प्रत्येक मनुष्याला त्याच्या कर्माप्रमाणे देण्यासाठी. मी अल्फा आणि ओमेगा आहे, आरंभ आणि शेवट, पहिला आणि शेवटचा. प्रकटीकरण 22:10-13.